Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eurogate Distribution GmbH (C-226/14), DHL Hub Leipzig GmbH (C-228/14)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-226/14), Hauptzollamt Braunschweig (C-228/14)

Sentencja

1) *Artykuł 7 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2004/66/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że podatek od wartości dodanej od towarów ponownie wywiezionych jako towarów niewspólnotowych nie jest należny, gdy owe towary w dalszym ciągu podlegają procedurom celnym przewidzianym w tym przepisie w dniu ich ponownego wywozu, ale przestają im podlegać ze względu na ów ponowny wywóz, i to również wówczas, gdy dług celny powstał wyłącznie na podstawie art. 204 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r.*

2) *Artykuł 236 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005 w związku z przepisami dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji tego rodzaju jak ta w postępowaniu głównym, uwzględniając, że podatek od wartości dodanej od towarów ponownie wywiezionych jako towarów niewspólnotowych nie jest należny, gdy owe towary w dalszym ciągu podlegają procedurom celnym przewidzianym w art. 61 tej dyrektywy, również wówczas, gdy dług celny powstał wyłącznie na podstawie art. 204 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005, brak jest osoby zobowiązanej do zapłaty podatku od wartości dodanej. Artykuł 236 owego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że nie może on mieć zastosowania w sytuacjach dotyczących zwrotu podatku od wartości dodanej.*

([1]) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Królestwo Niderlandów

(Sprawa C-233/14) ([1])

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 18 TFUE, 20 TFUE i 21 TFUE — Obywatelstwo Unii — Prawo do przemieszczania się i pobytu — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Świadczenie na pokrycie kosztów transportu przyznawane studentom krajowym — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 24 ust. 2 — Odstępstwo od zasady równego traktowania — Pomoc na pokrycie kosztów utrzymania w czasie studiów przyznawana w postaci stypendiów lub pożyczek studenckich — Zakres — Wymogi formalne dotyczące skargi wszczynającej postępowanie — Spójne przedstawienie zarzutów)

(2016/C 287/04)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. van Beek i C. Gheorghiu, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i C. Schillemans, pełnomocnicy)

Sentencja

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 245 z 28.7.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen – Szwecja) – Pensioenfonds Metaal en Techniek/Skatteverket

(Sprawa C-252/14) ([1])

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Opodatkowanie dochodów funduszy emerytalnych — Odmienne traktowanie funduszy emerytalnych będących rezydentami i funduszy emerytalnych niebędących rezydentami — Ryczałtowe opodatkowanie funduszy emerytalnych na podstawie fikcyjnego dochodu — Pobranie podatku u źródła od dochodów z dywidend otrzymanych przez fundusze emerytalne niebędące rezydentami — Porównywalność)

(2016/C 287/05)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pensioenfonds Metaal en Techniek

Strona pozwana: Skatteverket

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

— *nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego dywidendy wypłacane przez spółkę będącą rezydentem podlegają opodatkowaniu u źródła, gdy dywidendy te zostają wypłacone na rzecz funduszu emerytalnego niebędącego rezydentem, a gdy dywidendy te zostają wypłacone na rzecz funduszu emerytalnego będącego rezydentem, podlegają one opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem obliczanym na podstawie fikcyjnego dochodu, które to opodatkowanie w założeniu ostatecznie ma odpowiadać opodatkowaniu całości dochodów kapitałowych zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa;*

— *stoi on jednak na przeszkodzie temu, aby fundusze emerytalne niebędące rezydentami pobierające dywidendy nie mogły uwzględniać ewentualnych kosztów uzyskania przychodu bezpośrednio związanych z otrzymaniem dywidend, jeżeli metoda obliczania podstawy opodatkowania funduszy emerytalnych będących rezydentami przewiduje takie uwzględnienie, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.*

([1]) Dz.U. C 235 z 21.7.2014.